סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים

דף עבודה בעקבות סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כפי שנדרש.

פְּתִיחָה: שְׁנֵי שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה יְלָדִים, אִם הֱיִיתֶם אוֹחֲזִים בַּיָּד שֶׁלָּכֶם יַהֲלוֹם יָקָר שֶׁשָּׁוֶה מִילְיוֹנֵי שְׁקָלִים, אֵיךְ הֱיִיתֶם שׁוֹמְרִים עָלָיו? הַאִם הֱיִיתֶם מְשַׁחֲקִים בּוֹ בַּחוּץ בַּבּוֹץ, אוֹ שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּתוֹךְ קֻפְסַת קְטִיפָה מִתָּהֳב בְּתוֹךְ כַּסֶּפֶת? לְפָנֵי שָׁנִים רַבּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, הָיוּ שְׁנֵי חֲכָמִים אֲשֶׁר שָׁמְרוּ עַל הַיַּהֲלוֹם הַיָּקָר בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם – עַל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל. לִשְׁנֵי הָרַבָּנִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה קָרְאוּ: שַׁמַּאי הַזָּקֵן וְהִלֵּל הַזָּקֵן.

שְׁנֵיהֶם אָהֲבוּ אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲהֲבָה עֲצוּמָה, אַךְ לְכָל אֶחָד הָיְתָה דֶּרֶךְ מְיֻחֶדֶת לִשְׁמֹר עָלֶיהָ. שַׁמַּאי הַזָּקֵן הָיָה סַקְפָּדָן לִכְבוֹדָהּ שֶׁל תּוֹרָה. הוּא זָעַק: "הַתּוֹרָה הִיא קְדוֹשָׁה וַחֲמוּרָה כְּאֵשׁ! אָסוּר לְאָדָם לְזַלְזֵל בָּהּ אֲפִלּוּ כְּחוּט הַשַּׂעֲרָה!". מִי שֶׁבָּא לִלְמֹד אֶצְלוֹ הָיָה חַיָּב לִהְיוֹת רְצִינִי וְיָרֵא שָׁמַיִם. וְהִלֵּל הַזָּקֵן? הִלֵּל הָיָה אִישׁ שֶׁל מַיִם וְחֶסֶד. הוּא הָיָה סַבְלָן כְּלַפֵּי כָּל אָדָם, תָּמִיד חִיֵּךְ לְכֻלָּם, וְאָמַר: "עָלֵינוּ לְקַבֵּל כָּל אָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת, אֲפִלּוּ אִם הוּא רָחוֹק, וְכָךְ נְקָרֵב אוֹתוֹ לַתּוֹרָה".

הַנָּכְרִי הַמְמַהֵר יוֹם אֶחָד, הָלַךְ בִּרְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַהוֹמִים אָדָם נָכְרִי (גּוֹי). הָאִישׁ הַזֶּה הָיָה כַּנִּרְאֶה בַּנַּאי שֶׁבּוֹנֶה בָּתִּים, כִּי בְּיָדוֹ הוּא הֶחְזִיק קֶרֶשׁ עֵץ מְיֻחָד שֶׁנִּקְרָא "אַמַּת הַבִּנְיָן" – סַרְגֵּל אָרֹךְ עִם סִימוּנִים שֶׁבְּעֶזְרָתוֹ מוֹדְדִים אֶת הַקִּירוֹת כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ יְשָׁרִים. הַנָּכְרִי הַזֶּה רָאָה אֶת הַיְּהוּדִים לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים נְקִיִּים, לוֹמְדִים בְּבָתֵּי הַמִּדְרָשׁ, מִתְפַּלְלִים לַה', וְהַלֵּב שֶׁלּוֹ רָצָה גַּם. הוּא אָמַר לְעַצְמוֹ: "אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי! אֲנִי רוֹצֶה לִלְמֹד אֶת כָּל הַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם!". אֲבָל לְאִישׁ הַזֶּה הָיְתָה בְּעָיָה אַחַת. לֹא הָיְתָה לוֹ סַבְלָנוּת כְּלָל. "אֵין לִי זְמַן לָשֶׁבֶת עֲכְשָׁו עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלִלְמֹד סְפָרִים עֲבִים," מִלְמֵל לְעַצְמוֹ, "אֲנִי רוֹצֶה לִלְמֹד הַכֹּל מֵהַר-מֵהֵר. בְּכַמָּה דַּקּוֹת!".

אֵצֶל שַׁמַּאי הַזָּקֵן הָלַךְ הַנָּכְרִי עִם סַרְגֵּל הָעֵץ הֶעָבָה שֶׁלּוֹ לְבֵיתוֹ שֶׁל שַׁמַּאי הַזָּקֵן. הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ וְתָג. נִכְנַס הַנָּכְרִי, עָמַד מוּל שַׁמַּאי, וְאָמַר בְּקוֹל דּוֹרֵשׁ: "רַבִּי! אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי. גַּיֵּר אוֹתִי! אֲבָל... רַק עַל תְּנַאי אֶחָד!". הֵרִים שַׁמַּאי אֶת עֵינָיו הַקְּדוֹשׁוֹת: "וּמַהוּ הַתְּנַאי?". הַנָּכְרִי הֵרִים אֶת רַגְלוֹ הָאַחַת בָּאֲוִיר, עָמַד בְּשִׁוּוּי מִשְׁקָל רַק עַל רֶגֶל אַחַת, וְהִכְרִיז עִם חִיּוּךְ מִזְלַזֵּל: "תְּלַמֵּד אוֹתִי אֶת כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ... כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד עַל רֶגֶל אַחַת! בְּקִצּוּר, בְּמִשְׁפָּט אֶחָד, בְּלִי לְהַאֲרִיךְ!".

יְלָדִים, שַׁמַּאי הַזָּקֵן הָיָה חָמוּם! הַתּוֹרָה, שֶׁעָלֶיהָ עָמַל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה בְּהַר סִינַי! הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, חֲמִשִּׁים, דִּינֵי שַׁבָּת וְכַשְׁרוּת! הַגּוֹי הַזֶּה בָּא מֵהָרְחוֹב, חוֹשֵׁב שֶׁהַתּוֹרָה הִיא תַּפְרִיט שֶׁל מִסְעָדָה אוֹ שִׁיר קָצָר, וּמְבַקֵּשׁ לִלְמֹד אוֹתָהּ תּוֹךְ כְּדֵי קְפִיצָה עַל רֶגֶל אַחַת?! אֵיזֶה זִלְזוּל דָּחוּף וְנוֹרָא בִּכְבוֹדוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים! שַׁמַּאי הַקַּפְדָּן וְהַטָּהוֹר לֹא הָיָה מוּכָן לִסְבֹּל זִלְזוּל כָּזֶה. הוּא הֵרִים אֶת "אַמַּת הַבִּנְיָן" – אוֹתוֹ קֶרֶשׁ שֶׁל מְדִידוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ שֶׁל הַבַּנַּאי, וְדָחַף אוֹתוֹ הַחוּצָה לָרְחוֹב. "צֵא מִכָּאן!" קָרָא שַׁמַּאי, "הַתּוֹרָה הִיא לֹא בְּדִיחָה לְעוֹמְדִים עַל רֶגֶל אַחַת! אִם אֵין לְךָ כָּבוֹד לַקָּדֵשׁ, אֵין לְךָ מָקוֹם כָּאן!". שַׁמַּאי שָׁמַר עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה כְּמוֹ אֲרִי.

אֵצֶל הִלֵּל הַזָּקֵן הַנָּכְרִי עָמַד בָּרְחוֹב מְאֻכְזָב, אֲבָל לֹא וִתֵּר. "אֵלֵךְ לְנָשִׁיא הַשֵּׁנִי, אֶל הִלֵּל הַזָּקֵן," אָמַר בְּלִבּוֹ. הוּא הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ שֶׁל הִלֵּל, נִכְנַס פְּנִימָה, וְשׁוּב... הֵרִים רֶגֶל אַחַת לָאֲוִיר. "שָׁלוֹם לְךָ, הִלֵּל!" אָמַר. "אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְגַּיֵּר! אֲבָל רַק עַל תְּנַאי שֶׁתְּלַמֵּד אוֹתִי אֶת כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ עַכְשָׁו, בַּשְּׁנִיּוֹת שֶׁבָּהֶן אֲנִי מַצְלִיחַ לַעֲמֹד עַל רֶגֶל אַחַת!".

הִלֵּל הַזָּקֵן הִבִּיט בָּאִישׁ. הִלֵּל ראה בְּתוֹךְ לִבּוֹ שֶׁל הָאִישׁ אֶת הַבִּלְבּוּל וְהַבּוּרוּת, אֲבָל גַּם רָאָה נִיצוֹץ קָטָן שֶׁרוֹצֶה לָדַעַת אֶת הָאֱמֶת. הִלֵּל תָּמִיד אָמַר "הֱוֵי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת", בְּמִקּוֹם לִכְעֹס עַל הַזָּלְזוּל, הִלֵּל חִיֵּךְ אֲלֵיו חִיּוּךְ רָחָב, חַם וְאוֹהֵב שֶׁל סָבָא דַּאֲגָן.

"אַתָּה רוֹצֶה לָדַעַת אֶת כָּל סוֹד הַתּוֹרָה בְּמִשְׁפָּט אֶחָד?" שָׁאַל הִלֵּל בְּרַכּוּת. "תִּשָּׁאֵר עַל רֶגֶל אַחַת. אֲנִי אַגִּיד לְךָ אֶת סוֹד הַסּוֹדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה". הַנָּכְרִי פָּתַח עֵינַיִם מְצַפּוֹת. הַאִם זֶה אֶפְשָׁרִי?!

וְאָז אָמַר הִלֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: "מַה שֶּׁשָּׂנוּא עָלֶיךָ – לַחֲבֵרְךָ לֹא תַּעֲשֶׂה!" (בָּאֲרָמִית: "דְּעָלָךְ סְנֵי – לְחַבְרָךְ לָא תַּעֲבִיד"). וְהִלֵּל הִמְשִׁיךְ: "זוֹ הִיא כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ. אִם אַתָּה לֹא רוֹצֶה שֶׁיְּצַעֲרוּ אוֹתְךָ, שֶׁיִּגְנְבוּ מִמְּךָ, אוֹ שֶׁיַּעֲלִיבוּ אוֹתְךָ – אַל תַּעֲשֶׂה זֹאת לְאַף אָדָם אַחֵר! הָאַהֲבָה הַזּוֹ לַשֵּׁנִי, הִיא הַשֹּׁרֶשׁ הֶעָמֹק שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה שֶׁנָּתַן ה'!". "וּמָה עִם כָּל שְׁאָר הַהֲלָכוֹת?" שָׁאַל הַנָּכְרִי הַמִּפְתָּע שֶׁנִּשְׁאַר בָּאֲוִיר עַל רֶגֶל אַחַת. הִלֵּל טָפַח לְאַט עַל כְּתֵפוֹ, וְאָמַר לוֹ עִם אוֹתוֹ חִיּוּךְ מוֹאֵר: "וּשְׁאָר הַתּוֹרָה? אֵלּוּ כְּבָר הַהֶסְבֵּרִים שֶׁל הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה... וְעַכְשָׁו, יְדִידִי – זִיל גְּמוֹר! (לֵךְ וְתִלְמַד! תּוֹרִיד אֶת הָרֶגֶל, שֵׁב עַל הַסַּפְסָל, וּבְעֶזְרַת ה' מִתּוֹךְ אַהֲבָה תַּתְחִיל לִלְמֹד אֶת כָּל שְׁאָר הַפָּרָטִים)".

סוֹף דָּבָר: הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם הַנָּכְרִי הַזֶּה הוֹרִיד אֶת רַגְלוֹ, יָשַׁב אֵצֶל הִלֵּל הַזָּקֵן, וְהָפַךְ לְגֵר צֶדֶק קָדוֹשׁ – אָדָם שֶׁלָּמַד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ וְהָפַךְ לִיהוּדִי כָּשֵׁר לְמֶשֶׁךְ כָּל חַיָּיו.

שָׁנִים רַבּוֹת לְאַחַר מִכֵּן, נִפְגְּשׁוּ הַגֵּר הַזֶּה וְעוֹד שְׁנֵי גֵּרִים אֲחֵרִים בִּירוּשָׁלַיִם. כֻּלָּם הָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁשָּׁמְעוּ הִרְחִיק בְּשָׁבִיל לִשְׁמֹר עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וְהִלֵּל קֵרֵב אוֹתָם בְּסַבְלָנוּת. אָמַר הַגֵּר: "קִפְּדָנוּתוֹ שֶׁל שַׁמַּאי בִּקְשָׁה לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ – שֶׁכֵּן לֹא כִּבַּדְנוּ אֶת הַתּוֹרָה וּבֶאֱמֶת לֹא הָיָה מַגִּיעַ לָנוּ לִלְמֹד! אֲבָל עַנְוָתָנוּתוֹ שֶׁל הִלֵּל וְסַבְלָנוּתוֹ שֶׁלּוֹ – הֵם אֵלּוּ שֶׁקֵּרְבוּ אוֹתָנוּ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה!".

וּמִשָּׁנִיהֶם אָנוּ לוֹמְדִים עַד הַיּוֹם: מִשַּׁמַּאי – שֶׁהַתּוֹרָה הִיא קְדוֹשָׁה וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת מִמֶּנָּה בְּדִיחָה אוֹ מִשְׁחָק (וּבֶאֱמֶת אִי אֶפְשָׁר לִלְמֹד תּוֹרָה "עַל רֶגֶל אַחַת"), וּמֵהִלֵּל הַזָּקֵן לוֹמְדִים – שֶׁתָּמִיד, אֲבָל תָּמִיד, אֶפְשָׁר לְהָאִיר פָּנִים וְלִמְצוֹא אֶת הַמִּלָּה הַטּוֹבָה שֶׁתִּגְעַ בַּלֵּב וְתַהֲפֹךְ אוֹתוֹ לְטוֹב!

א. שאלת פתיחה מרתקת: "יְלָדִים, אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ עַכְשָׁו מִתַּלְמִיד אֶחָד, לָקוּם לְכָאן, לַעֲמֹד עַל רֶגֶל אַחַת, וְלִקְרֹא לָנוּ אֶת הַסֵּפֶר מִבְּרֵאשִׁית עַד דְּבָרִים וְגַם אֶת הַמִּשְׁנָיוֹת! הַאִם זֶה אֶפְשָׁרִי? עַד מָתַי תַּצְלִיחוּ לְהַחְזִיק כָּךְ אֶת הָרֶגֶל בָּאֲוִיר? (הילדים יצחקו). הַיּוֹם נַכִּיר מִישֶׁהוּ שֶׁבֶּאֱמֶת בִּקֵּשׁ בַּקָּשָׁה כָּזוֹ מוּזָרָה מִשְּׁנֵי גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִרְאֶה כֵּיצַד לֹא זִלְזְלוּ בַּתּוֹרָה!"

ב. הערות ביצוע למספר:

ג. הצעות לשקופיות במצגת:

ד. פעילות מסכמת מומלצת:

🖍️ מקורות (מתוך הקבצים שסופקו):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת בְּירוּשָׁלַיִם, הָיוּ שְׁנֵי חֲכָמִים אֲשֶׁר שָׁמְרוּ עַל הַיַּהֲלוֹם הַיָּקָר בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם – עַל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הַנָּכְרִי הַזֶּה רָאָה אֶת הַיְהוּדִים לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים נְקִיִּים, לוֹמְדִים בְּבָתֵּי הַמִּדְרָשׁ, מִתְפַּלְלִים לַה', וְהַכֹּל שָׁלוֹ רָצָה גַּם."?

ג. כיצד הגיב סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים למצב המתואר: "הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, חֲמָשִׁים, דַּיְנֵי שַׁבָּת וְכַשְׁרוּת!"?

ד. מה השתנה בין "אֵלֵךְ לָנְשִׂיא הַשֵּׁנִי, אֶל הַכֹּל הַזָּקֵן," אָמַר בְּלִבּוֹ." לבין "וְאָז אָמַר הַכֹּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: "מַה שֶּׁשָּׁנוּא עָלֶיךָ – לַחֲבֵרְךָ לֹא..."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "אָמַר הַגֵּר: "קַפְּדָנוּתוֹ שֶׁל שַׁמַּאי בִּקְּשָׁה לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ – שֶׁכֵּן לֹא כִּבַּדְנוּ אֶת הַתּוֹרָה וּבֶאֱמֶת לֹא הָיָה מַגִּיעַ לָנוּ..."?

2. השלימו פרטים מְדוּיָקִים מִן הַסִּיפּוּר

א. לְפָנֵי שָׁנִים רַבּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, הָיוּ שְׁנֵי חֲכָמִים אֲשֶׁר שָׁמְרוּ עַל הַיַּהֲלוֹם הַיָּקָר בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם – עַל תּוֹרַת _____.

ב. אָסוּר לְאַף אָדָם לְזַלְזֵל בָּהּ אֲפִלּוּ כְּחוּט _____!״.

ג. הַנְּכָרִי הַזֶּה רָאָה אֶת הַיְהוּדִים לְבוּשִׁים בִּבְגָדִים נְקִיִּים, לוֹמְדִים בְּבָתֵּי הַמִּדְרָשׁ, מִתְפַּלְלִים לַה׳, וְהַלֵּב שֶׁלּוֹ רָצָה _____.

ד. הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ _____.

ה. הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, חֲמִשִּׁים, דִּינֵי שַׁבָּת _____!

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
אָסוּר לְאַף אָדָם לְזַלְזֵל בָּהּ אֲפִלּוּ כְּחוּט הַשַּׁעֲרָה!״.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ וְתָג.	□	□	
הוּא הֵרִים אֶת ״אַמַּת הַבִּנְיָן״ – אוֹתוֹ קֶרֶשׁ שֶׁל מְדִידוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ שֶׁל הַבַּנַּאי, וְדָחַף אוֹתוֹ הַחוּצָה לָרְחוֹב.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הַכֹּל ראה בְּתוֹךְ לִבּוֹ שֶׁל הָאִישׁ אֶת הַבִּלְבּוּל וְהַבּוּרוּת, אֲבָל גַּם רָאָה נִיצוֹץ קָטָן שֶׁרוֹצֶה לָדַעַת אֶת הָאֱמֶת.	□	□	
תּוֹרִיד אֶת הָרֶגֶל, שֵׁב עַל הַסַּפְסָל, וּבְעֶזְרַת ה׳ מִתּוֹךְ אַהֲבָה תַּתְחִיל לִלְמֹד אֶת כָּל שְׁאָר הַפְּרָטִים)״.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ אִם אֵין לְךָ כָּבוֹד לַקֹּדֶשׁ, אֵין לְךָ מָקוֹם כָּאן!״.

□ לְפָנִים שָׁנִים רַבּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, הָיוּ שְׁנֵי חֲכָמִים אֲשֶׁר שָׁמְרוּ עַל הַיַּהֲלוֹם הַיָּקָר בְּיוֹתֵר בָּעוֹלָם – עַל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל.

□ הַיּוֹם נַכִּיר מִישֶׁהוּ שֶׁבָּאֱמֶת בִּקֵּשׁ בַּקָּשָׁה כָּזוֹ מוּזָרָה מִשְּׁנֵי גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִרְאֶה כֵּיצַד לֹא זִלְזְלוּ בַּתּוֹרָה!

□ הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ וְתָג.

□ וְאָז אָמַר הַלֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְּפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: ״מַה שֶּׁשָּׂנוּא עָלֶיךָ – לַחֲבֵרְךָ לֹא תַּעֲשֶׂה!״ (בָּאֲרָמִית: ״דְּעָלָךְ...

לפני ואחרי

מה קרה לפני: ״אִם אֵין לְךָ כָּבוֹד לַקֹּדֶשׁ, אֵין לְךָ מָקוֹם כָּאן!״.״?

מה קרה אחרי: ״וְאָז אָמַר הַלֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְּפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: ״מַה שֶּׁשָּׂנוּא עָלֶיךָ – לַחֲבֵרְךָ לֹא תַּעֲשֶׂה!״ (בָּאֲרָמִית: ״דְּעָלָךְ...״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ וְתָג.		
הַלֵּל ראה בְּתוֹךְ לִבּוֹ שֶׁל הָאִישׁ אֶת הַבִּלְבּוּל וְהַבּוּרוּת, אֲבָל גַּם רָאָה נִיצוֹץ קָטָן שֶׁרוֹצֶה לָדַעַת אֶת הָאֱמֶת.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים" על סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הוּא הֵרִים אֶת "אַמַּת הַבִּנְיָן" – אוֹתוֹ קֶרֶשׁ שֶׁל מְדִידוֹת שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ שֶׁל הַבַּנַּאי, וְדָחַף אוֹתוֹ הַחוּצָה לָרְחוֹב."

ג. אילו סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים לא היה פועל כפי שמתואר ב"וְאָז אָמַר הִלֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: "מַה שֶּׁשָּׂנוּא עָלֶיךָ – לַחֲבֵרְךָ לֹא תַּעֲשֶׂה!"..." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "אָמַר הַגֵּר: "קִפְּדָנוּתוֹ שֶׁל שַׁמַּאי בְּקֹשֶׁה לְהַרְחִיק אוֹתָנוּ – שֶׁכֵּן לֹא כִּבַּדְנוּ אֶת הַתּוֹרָה וּבָאֱמֶת לֹא..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת בִּירוּשָׁלַיִם, הָיוּ שְׁנֵי חֲכָמִים אֲשֶׁר…

2. אֵין לִי זְמַן לָשֶׁבֶת עַכְשָׁו עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלִלְמֹד סְפָרִים…

3. אֵיזֶה זִלְזוּל דָּחוּף וְנוֹרָא בִּכְבוֹדוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי…

4. אֲבָל רַק עַל תְּנַאי שֶׁתְּלַמֵּד אוֹתִי אֶת כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ...

סיפור 142 • סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים • סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים

5. הָאַהֲבָה הַזּוֹ לַשֵּׁנִי, הִיא הַשֹּׁרֶשׁ הֶעָמֹק שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה...

6. הַיּוֹם נַכִּיר מִישֶׁהוּ שֶׁבָּאֱמֶת בִּקֵּשׁ בַּקָּשָׁה כָּזוֹ...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, חֲמָשִׁים, דִּינֵי שַׁבָּת וְכַשְׁרוּת!".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד הרגל האחת וסרגל הבנאים בעקבות "הַלֵּל ראה בְּתוֹךְ לִבּוֹ שֶׁל הָאִישׁ אֶת הַבִּלְבּוּל וְהַבּוּרוּת, אֲבָל גַּם רָאָה נִיצוֹץ קָטָן שֶׁרוֹצֶה לָדַעַת אֶת...".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "תּוֹרִיד אֶת הָרֶגֶל, שֵׁב עַל הַסַּפְסָל, וּבְעֶזְרַת ה׳ מִתּוֹךְ אַהֲבָה תַּתְחִיל לִלְמֹד אֶת כָּל שְׁאָר הַפְּרָטִים)״.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הָרַב הַקָּדוֹשׁ יָשַׁב שָׁם רָכוּן עַל גְּוִילֵי הַתּוֹרָה, מְדַקְדֵּק בְּכָל קוֹץ וְתָג.		
וְאָז אָמַר הַלֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט הֶחָזָק וְהַמְּפֻרְסָם בְּיוֹתֵר: ״מַה שֶּׁשָּׂנוּא עָלֶיךָ –...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים פעל באירוע "אֵלֵךְ לְנַשֵּׁא הַשֵּׁנִי, אֶל הִלֵּל הַזָּקֵן," אָמַר בְּלִבּוֹ."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד הרגל האחת וסרגל הבנאים ומן המעשה "סוד הרגל האחת וסרגל הבנאים" למדתי ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15